

Анонимизиран текст

C-203/21 - 1

Дело C-203/21

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

31 март 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Окръжен съд Бургас (България)

Дата на акта за преюдициално запитване:

12 март 2021 г.

Обвинител:

Окръжна прокуратура, гр. Бургас

Ответник:

ДЕЛТА СТРОЙ 2003 ЕООД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

[OMISSIS]

[OMISSIS]

БУРГАСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД,

На 12.03.2021Г.

В закрито заседание [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS] взе предвид следното:

[OMISSIS]

Производство [OMISSIS] пред Окръжен съд гр. Бургас е образувано на 09.12.2020г. по повод предложение на прокурор на ОП Бургас по реда на чл. 83а и следв. от ЗАНН да бъде наложена имуществена санкция на ДЕЛТА

СТРОЙ 2003” ЕООД / DELTA STROY 2003/, за това, че се е обогатило с имуществена облага в размер на общо сумата от 11 388,98лв [OMISSIS] лева в резултат на извършено от управляващото и представляващо дружеството лице ZK, престъпление по чл.255, ал.1, Т.2 и т.3 вр. с чл.26 НК.

На 05.08.2019г. ZK - управител и представляващ „ДЕЛТА СТРОИ 2003“ ООД [OMISSIS] е обвинена в извършването на престъпление по чл.255, ал.1, т.2 и т.3 вр. с чл.26 НК. По този повод в Окръжен съд Бургас е образувано [наказателно дело] [OMISSIS], което все още не е приключено на първа инстанция.

В настоящият случай, едновременно са налице висящо наказателно производство срещу физическото лице ZK с обвинение за престъплението по чл.255 от НК, което към момента на изпращане на преюдициалното запитване не е приключило, и предложение на прокурора по реда на чл. 83а и следв. от ЗАНН за налагане на имуществена санкция на юридическо лице „ДЕЛТА СТРОЙ 2003“ООД в размер на облагите, получени от същото това престъпление по чл.255 от НК, чието извършване е в процес на установяване по [наказателното дело] [OMISSIS].

Настоящият състав изпитва съмнения доколко производство по чл. 83а и следв. от ЗАНН, което дава възможност на националния съд да наложи наказание на юридическо лице за конкретно престъпление, което е предмет на неприключило окончателно паралелно наказателно производство, съответства на Рамково решение 2005/212 и на чл.49 от Хартата на основните права на Европейския Съюз.

Поради това настоящият съдебен състав на Окръжен съд Бургас счита за уместно да отправи до Съда на Европейския съюз преюдициално запитване за тълкуването на посочения акт на ЕС. По тези съображения, съдът формулира съдържанието на [ориг. 2] преюдициалното запитване, както следва:

СТРАНИ ПО ДЕЛОТО

Обвинител: Окръжна прокуратура гр. Бургас.

Нарушител: „ДЕЛТА СТРОЙ 2003” ЕООД / DELTA STROY 2003/ [OMISSIS].

ПРЕДМЕТ НА ГЛАВНОТО ПРОИЗВОДСТВО

Главното производство по делото е по реда на чл. 83а и следв. от ЗАНН и е образувано на 09.12.2020г. по повод предложение на прокурор на ОП Бургас да бъде наложена имуществена санкция на „ДЕЛТА СТРОЙ 2003” ЕООД / DELTA STROY 2003/ за това, че се е обогатило с имуществена облага в

размер на общо сумата от 11 388,98 лв. в резултат на извършено от управляващото и представляващо дружеството лице ЗК, престъпление по чл.255, ал.1, т.2 и т.3 вр. с чл.26 НК.

ФАКТИТЕ ПО ДЕЛОТО

На 05.08.2019г. ЗК е била обвинена за това, че през периода от 17.03.2009 година до 13.08.2009 година, при условията на продължавано престъпление в гр. Бургас, действайки като извършител в качеството на управител и представляващ „ДЕЛТА СТРОЙ 2003“ ООД [OMISSIS] избегнала установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери — сумата от общо 11 388,98лв., представляваща дължим данък върху добавената стойност, по смисъла на чл.25 ал.6 от ЗДДС /редакция към 13.02.2009г./ за общо 3 /три/ данъчни периода, а именно март, април и юли 2009 година - престъпление по чл.255, ал.1, т.2 и т.3, вр. чл.26 НК.

По този повод срещу обв. ЗК в Окръжен съд Бургас е било образувано [наказателно дело] [OMISSIS], което към момента на отправянето на настоящото преюдициално запитване, все още не е приключено на първа инстанция. При обжалване на присъдата на Окръжен съд - гр. Бургас делото ще бъде разгледано от Апелативен съд - гр. Бургас и Върховен Касационен съд.

На 09.12.2020г. прокурор при ОП Бургас отправя до Окръжен съд-гр.Бургас предложение по реда на чл. 83а и следв. от ЗАНН да бъде наложена имуществена санкция на „ДЕЛТА СТРОЙ 2003“ [OMISSIS] за това, че се е обогатило с имуществена облага в размер на общо сумата от 11 388,98 лв. в резултат на извършено от управляващото и представляващо дружеството лице ЗК, престъпление по чл.255, ал.1, т.2 и т.3, вр. с чл.26 НК.

Основанието за образуване на производството срещу дружеството е фактът, че в Окръжен съд - гр. Бургас е внесен обвинителен акт срещу управителя му с обвинение за данъчно престъпление, по който е било образувано [наказателно дело] [OMISSIS] все още неприключено на първа инстанция. В предложението си прокурорът излага твърдения, че според него били налице законовите предпоставки за ангажиране на административно-наказателната отговорност на юридическото лице, както следва: **[ориг. 3]**

- Юридическото лице се било обогатило от извършените престъпления по чл.255, ал.1, т.2 и т.3, вр.чл.26 НК.

- Престъплението било извършено от лице, управлявало и представлявало дружеството, както и такова овластено да формира волята и да представлява юридическото лице / чл. 83а, ал.1,т. 1,2 ЗАНН/.

- Облагата била за юридическото лице „ДЕЛТА СТРОЙ 2003“ ЕООД [OMISSIS] и същата била настъпила именно поради извършеното

престъпление. Облагата била в размер на 11 388,98 лв [OMISSIS], представляваща дължим данък върху добавената стойност, по смисъла на чл.25 ал.6 от ЗДДС /редакция към 13.02.2009г./, чието плащане бил избегнат от управителя ЗК. Изложил е мотиви, че горепосочената сума представлявала публично държавно вземане, което дружеството не било заплатило и което би дължало и платило при законосъобразно развитие на данъчните правоотношения. Счел е, че неплащането на това задължение представлява имуществена облага, и между нея и престъпното деяние съществува връзка.

Ето защо прокурорът предлага на съда да наложи на юридическото лице „ДЕЛТА СТРОЙ 2003“ ЕООД [OMISSIS] имуществена санкция в максималния размер по чл. 83а, ал. 1 от ЗАНН.

ОТНОСИМИ ПРАВНИ НОРМИ на БЪЛГАРСКОТО ПРАВО

ЗАКОН ЗА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ НАРУШЕНИЯ И НАКАЗАНИЯ /ЗАНН/

/редакция [OMISSIS] в сила от 14.02.2020г., и действаща към момента на сезирането на Окръжен съд-гр.Бургас/

Глава четвърта

Административнонаказателни санкции спрямо юридически лица и еднолични търговци

Чл. 83. (1) [OMISSIS] В предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност.

(2) Санкцията по предходната алинея се налага по реда на този закон, доколкото в съответния нормативен акт не е предвиден друг ред.

Чл. 83а. [OMISSIS] (1) [OMISSIS] На юридическо лице, което се е обогатило или би се обогатило от престъпление по чл. [OMISSIS], 255 [OMISSIS] от Наказателния кодекс, както и от всички престъпления, извършени по **[ориг. 4]** поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група, когато са извършени от:

1. лице, овластено да формира волята на юридическото лице;
2. лице, представляващо юридическото лице;
3. лице, избрано в контролен или надзорен орган на юридическото лице, или

4. [OMISSIS] работник или служител, на който юридическото лице е възложило определена работа, когато престъплението е извършено при или по повод изпълнението на тази работа, се налага имуществена санкция до 1 000 000 лв., но не по-малко от равностойността на облагата, когато тя е имуществена [OMISSIS].

(2) [OMISSIS] Имуществената санкция се налага и на юридическо лице, което няма седалище на територията на Република България, в случай че престъплението по ал. 1 е извършено на територията на Република България.

(3) [OMISSIS] Имуществената санкция се налага на юридическото лице и когато лицата по ал. 1, т. 1,2 и 3 са подбудили или подпомогнали извършването на посочените деяния, както и когато деянията са спрели на стадия на опита.

(4) [OMISSIS] Имуществената санкция се налага независимо от осъществяването на наказателната отговорност на съучастниците в извършване на престъпното деяние по ал. 1.

(5) [OMISSIS] Отнема се в полза на държавата придобитата от юридическото лице пряка или непряка облага от престъплението по ал. 1, ако не подлежи на връщане или възстановяване, или на отнемане по реда на Наказателния кодекс. Когато вещта или имуществото - предмет на престъплението, липсва или е отчуждено, присъжда се неговата левова равностойност.

(6) [OMISSIS] На държавата, държавните органи и органите на местното самоуправление, както и на международните организации не се налага имуществена санкция по ал. 1.

Чл. 83б. [OMISSIS] Производството по чл. 83а се образува по мотивирано предложение на прокурора, който е компетентен да разгледа делото или преписката за съответното престъпление, до окръжния съд по седалището на юридическото лице, а в случаите по чл. 83а, ал. 2 - до Софийския градски съд:

1. [OMISSIS] след внасяне на обвинителния акт, на постановление с предложение за освобождаване на деца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание или на споразумение за решаване на делото в съда; [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS] [ориг. 5]

(2) Предложението трябва да съдържа:

1. описание на престъплението, обстоятелствата, при които е било извършено, и наличието на причинна връзка между него и облагата за юридическото лице;
2. вид и размер на облагата;
3. наименование, предмет на дейност, седалище и адрес на управление на юридическото лице;
4. лични данни на лицата, представляващи юридическото лице;
5. лични данни на обвиняемите или осъдените за престъплението лица;
6. опис на писмените материали или заверени копия от тях, които установяват обстоятелствата по т. 1 и 2;
7. списък на лицата за призоваване;
8. датата и мястото на съставянето му, името, длъжността и подписа на прокурора.

[OMISSIS]

Чл. 83г. [OMISSIS]

[OMISSIS]

(2) Съдът разглежда предложението в състав от един съдия в открито съдебно заседание с участието на прокурор и с призоваване на юридическото лице.

(3) Неявяването на представител на юридическото лице, когато призоваването е редовно, не е пречка за разглеждане на делото.

(4) Съдът събира доказателства служебно или по искане на страните.

(5) Съдът разглежда делото и въз основа на събраните доказателства преценява:

1. получило ли е юридическото лице неправомерна облага;
2. има ли връзка между извършителя на престъпното деяние и юридическото лице;
3. има ли връзка между престъпното деяние и облагата за юридическото лице;
4. какъв е видът на облагата и размерът ѝ, ако е имуществена.

(6) Съдът се произнася с решение, с което:

6

1. налага имуществена санкция;
  2. отказва да наложи имуществена санкция.
- (7) Решението по ал. 6, т. 1 съдържа:
1. данните за юридическото лице;
  2. данните за произхода, вида и размера на облагата;
  3. размера на наложената имуществена санкция; **[ориг. 6]**
  4. описание на имуществото, което се отнема в полза на държавата, ако има такава;
  5. определяне на разноските.

[OMISSIS]

Чл. 83д. [OMISSIS] (1) Решението на окръжния съд по чл. 83г, ал. 6 подлежи на обжалване или протест пред апелативния съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

(2) Делото се разглежда в открито заседание с участието на прокурор. За съдебното заседание се призовава и юридическото лице.

(3) В производството пред апелативния съд се допускат само писмени доказателства.

(4) Апелативният съд се произнася с решение, с което може:

1. да отмени решението на окръжния съд и да върне делото за ново разглеждане, когато в хода на съдебното производство пред първата инстанция са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила;
2. да отмени решението на окръжния съд и да наложи имуществена санкция;
3. да отмени решението на окръжния съд и да откаже да наложи имуществена санкция;
4. да измени решението на окръжния съд;
5. да потвърди решението на окръжния съд.

(5) Решението на апелативния съд е окончателно.

Чл. 83е. [OMISSIS] (1) Производството, по което е постановено влязло в сила решение на окръжния или на апелативния съд, подлежи на възобновяване, когато:

1. с влязла в сила присъда или решение се установи, че някои от писмените доказателства, въз основа на които е издаден актът, са неистински или с невярно съдържание;

2. с влязла в сила присъда или решение се установи, че съдия, прокурор, страна или участник в производството е извършил престъпление във връзка с участието си в производството;

3. след влизане в сила на решението за налагане на имуществена санкция на юридическото лице лицето по чл. 83а, ал. 1, т. 1-4 бъде оправдано с влязъл в сила съдебен акт или спряното досъдебно производство бъде прекратено от прокурора в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс;

4. след влизане в сила на решението се разкрият обстоятелства или доказателства, които не са били известни на страната и съда и имат съществено значение за производството;

5. с решение на Европейския съд по правата на човека е установено нарушение на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, което има съществено значение за делото;

6. в хода на производството е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

(2) Искането за възобновяване може да се направи в 6-месечен срок от узнаване за възникване на основанието, а в случаите по ал. 1, т. 6 - от влизане в сила на решението на окръжния или на апелативния съд.

(3) Искането за възобновяване не спира изпълнението на влязлото в сила решение, освен ако съдът постанови друго.

(4) Искане за възобновяване на производството може да направи:

1. окръжният прокурор;

2. юридическото лице, на което е наложена имуществена санкция.

(5) Искането за възобновяване се разглежда от апелативния съд, в съдебния район на който се намира органът, постановил влязлото в сила решение. **[ориг. 7]**

(6) Апелативният съд разглежда искането в състав от трима съдии. В случаите, когато се иска възобновяване на производството по решение на апелативния съд, искането се разглежда от друг състав на съответния апелативен съд.

(7) Делото се разглежда в открито заседание с участието на прокурор. За съдебното заседание се призовава и юридическото лице.

(8) Когато намери искането за възобновяване за основателно, апелативният съд отменя акта и връща делото за ново разглеждане, като посочва процесуалното действие, от което трябва да започне новото разглеждане.

Стари редакции на чл. 83е.

Чл. 83е. (Изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г.) (1) Съдът се произнася с решение за налагане на имуществената санкция след влизане в сила на осъдителна присъда или решение по чл. 124, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс и при доказване на обстоятелствата по чл. 83д.

(2) Решението трябва да съдържа данните за юридическото лице, произхода, вида и размера на облагата, размера на наложената имуществена санкция.

[OMISSIS]

(4) Срецу решението може да се подаде въззивна жалба или протест пред съответния въззивен съд в 14-дневен срок от съобщаване на решението.

(5) Въззивният съд разглежда жалбата по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. Решението му е окончателно.

Чл. 83е. (Нов - ДВ, бр. 79 от 2005 г.) (1) Съдът се произнася с решение за налагане на имуществената санкция след влизане в сила на осъдителна присъда или решение по чл. 97, ал. 4 от Гражданския процесуален кодекс и при доказване на обстоятелствата по чл. 83д.

(2) Решението трябва да съдържа данните за юридическото лице, произхода, вида и размера на облагата, размера на наложената имуществена санкция.

[OMISSIS]

(4) Срецу решението може да се подаде въззивна жалба или протест пред съответния въззивен съд в 14-дневен срок от съобщаване на решението.

(5) Въззивният съд разглежда жалбата по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. Решението му е окончателно.

Чл. 83ж. (Нов - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) За неуредените в чл. 83б, 83г - 83е въпроси се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.

КОНСТИТУЦИЯ НА Р БЪЛГАРИЯ

Чл. 31. (3) Обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда.

НАКАЗАТЕЛЕН КОДЕКС

Чл. 255. (1) Който избегне установяване или плащане на данъчни задължения в големи размери, като: **[ориг. 8]**

1. не подаде декларация;
2. потвърди неистина или затаи истина в подадена декларация;
3. не издаде фактура или друг счетоводен документ;
4. унищожи, укрие или не съхрани в законоустановените срокове счетоводни документи или счетоводни регистри;
5. осъществява или допуска осъществяването на счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство;
6. състави или използва документ с невярно съдържание, неистински или преправен документ при упражняване на стопанска дейност, при водене на счетоводство или при представяне на информация пред органите по приходите или публичните изпълнители;
7. приспадне наследващ се данъчен кредит,

се наказва с лишаване от свобода от една до шест години и с глоба до две хиляди лева.

НАКАЗАТЕЛНО- ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

[OMISSIS]

Презумпция за невиновност

Чл. 16. Обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда.

Въпроси, които съдът решава при постановяване на присъдата

Чл. 301. (1) При постановяване на присъдата съдът обсъжда и решава следните въпроси:

1. има ли извършено деяние, извършено ли е то от подсъдимия и извършено ли е виновно;
2. съставлява ли деянието престъпление и правната му квалификация;

ПРИЛОЖИМИ НОРМИ ОТ ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И МЕЖДУНАРОДНОТО ПРАВО

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2005/212/ПВР относно конфискация на облиги, средства и имущество от престъпления

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2006/783/ПВР за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация [ориг. 9]

ДИРЕКТИВА 2014/42/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 3 април 2014 година за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз

ХАРТА НА ОСНОВНИТЕ ПРАВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Член 48

Презумпция за невинност и право на защита

1. Всеки обвиняем се счита за невинен до установяване на вината му в съответствие със закона.

Член 49

Принципи на законност и пропорционалност на престъплението и наказанието

1. Никой не може да бъде осъден за действие или бездействие, което в момента на извършването му не е представлявало престъпление съгласно националното или международното право. По същия начин, не може да бъде налагано по-тежко наказание от това, което е било приложимо към момента на извършване на престъплението. Ако в по-късен момент след престъплението законът предвижда по-леко наказание, трябва да се приложи това наказание.

3. Тежестта на наказанията не трябва да бъде несъразмерна спрямо престъплението.

ЕВРОПЕЙСКА КОНВЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА И ОСНОВНИТЕ СВОБОДИ

Член 6

Право на справедлив съдебен процес

1. Всяко лице при определянето на неговите граждански права и задължения или при наличието на каквото и да е наказателно обвинение срещу него има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок от независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие

със закона. Съдебното решение се обявява публично, но пресата и публиката могат да бъдат отстранявани по време на целия или на част от съдебния процес в интерес на нравствеността, обществената и националната сигурност в едно демократично общество, когато това се изисква от интересите на непълнолетните лица или за защита на личния живот на страните по делото или ако съдът счете това за извънредно необходимо в случаите, в които поради специални обстоятелства публичността би нанесла вреда на интересите на правосъдието.

2. Всяко лице, обвинено в криминално престъпление, се счита за невинно до доказване на вината му в съответствие със закона.

Член 7

Неналагане на наказание без закон [ориг. 10]

1. Никой не може да бъде осъден за действие или бездействие, което в момента на неговото извършване не е било определено като престъпление според националното или международното право. Не може да бъде налагано наказание, по-тежко от това, което е било предвидено за съответното престъпление в момента, когато то е било извършено.

Протокол 1 към ЕКПЧ

Член 1

Защита на собствеността

Всяко физическо или юридическо лице има право мирно да се ползва от своята собственост. Никой не може да бъде лишен от своята собственост освен в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и в общите принципи на международното право. Преходните разпоредби не накърняват по никакъв начин правото на държавите да въвеждат такива закони, каквито счестат за необходими за осъществяването на контрол върху ползването на собствеността в съответствие с общия интерес или за осигуряване на плащането на данъци или други постъпления или глоби.

ОТНОСИМА СЪДЕБНА ПРАКТИКА

Съдът на ЕС

РЕШЕНИЕ НА СЪДА от 19 март 2020 година по дело С-234/18, [ECLI:EU:C:2020:221]

Европейският Съд по права на човека

Sud Fondi srl and Others v. Italy, no. 75909/01, 20 January 2009

Varvara v. Italy, no. 17475/09, 29 October 2013

G.i.e.m. S.r.l. And others v. Italy, nos. 1828/06, 34163/07 and 19029/11, 28 June 2018.

МОТИВИ НА ЗАПИТВАЩИЯ СЪД ЗА ОТПРАВЯНЕ НА ЗАПИТВАНЕТО:

- 1 Производството по чл.83а и следв. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ е въведено за първи път със ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания (Обн., ДВ, бр. 79 от 04.10.2005 г.). Видно от тогавашната редакция на чл.83е от ЗАНН, законът е предвиждал съдът да налага имуществената санкция на юридическото лице едва след влизане в сила на осъдителна присъда. Със ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания (Обн., ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015г.) съдържанието на тази разпоредба е изцяло променено като е отпаднало изискването имуществената санкция да се налага след влизане в сила на осъдителна присъда. **[ориг. 11]**
- 2 Видно от настоящата редакция на разпоредбата на чл. 83б, ал.1, т.1 от [OMISSIS] ЗАНН [OMISSIS], производството по чл. 83а и следв. от ЗАНН се образува по мотивирано предложение на прокурора, след внасяне на обвинителен акт [OMISSIS]. За да се наложи имуществена санкция на юридическо лице не се изисква непременно наличие на влязла в сила присъда относно конкретно престъпление, извършено от физическото лице във връзка с дейността на санкционираното дружество [OMISSIS]. Сред аргументите в тази насока се сочи както липсата в ЗАНН на изрично такова изискване, така и разпоредбата на чл. 83е, ал.1, т. 3 от ЗАНН, съгласно която производството, по което е постановено влязло в сила решение на окръжния или на апелативния съд, подлежи на възобновяване, когато след влизане в сила на решението за налагане на имуществена санкция на юридическото лице, лицето по чл. 83а, ал. 1, т. 1-4 ЗАНН бъде оправдано с влязъл в сила съдебен акт или спряното досъдебно производство бъде прекратено от прокурора в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс/НПК/ т.е. когато деянието не е извършено или не съставлява престъпление.
- 3 В настоящият случай, едновременно са налице висящо наказателно производство срещу физическо лице-управител на дружеството „ДЕЛТА СТРОЙ 2003“ ЕООД с обвинение за извършване на престъплението по чл.255 от НК, което към момента на отправяне на преюдициалното запитване не е приключило, и производство по реда на чл. 83а и следв. от ЗАНН за налагане на имуществена санкция на дружеството, в размер на облагите, получени от същото това престъпление по чл.255 от НК, чието извършване е в процес на установяване в паралелно развиващото се

наказателно производство. Следва да се отбележи, че понастоящем в ЗАНН не е предвидена възможност за спиране на производството по чл.83а и следв. от ЗАНН, до приключване на наказателното производство.

- 4 Съгласно член 2, параграф 1 от Рамково решение 2005/212/ПВР, държавите членки трябва да вземат необходимите мерки, за да направят възможно конфискуването, изцяло или частично, на средствата и облагите от престъпление, за което се предвижда наказание лишаване от свобода над една година. Налагането на имуществена санкция на юридическо лице за извършено конкретно престъпление в размера на облагата, която е придобита или би била придобита от това престъпление, несъмнено представлява конфискуване изцяло или частично, на облагите от престъпление. За престъплението по чл.255 от НК се предвижда наказание лишаване от свобода от една до шест години, така че то попада в обхвата на това рамково решение.
- 5 По повод производството по ЗАКОН за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/, с решението си от 19 март 2020 година по дело С-234/18, СЕС е имал възможност да се произнесе, че Рамково решение 2005/212/ПВР трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба, съгласно която национална юрисдикция постановява конфискация на незаконно придобитото имущество след производство, което не зависи нито от установяване на престъпление, нито на още по-голямо основание от осъждане на предполагаемите извършители на това престъпление. **[ориг. 12]**
- 6 За разлика от производството по отнемане на незаконно придобитото имущество по ЗПКОНПИ, производството по чл.83а и следв. от ЗАНН, висящо пред настоящия състав, има за предмет налагане на наказание „имуществена санкция“ на юридическо лице за извършено от негов представител конкретно престъпление. То има всички белези на „наказателно“, а не на „гражданско“ производство. Касае се за окончателно отнемане на имущество /конфискация/, постановено от съд във връзка с извършено престъпление. Производството се развива пред наказателен съд по реда на ЗАНН, който видно от чл.83ж препраща към Наказателно процесуалния кодекс/НПК/. С решението се налага имуществена санкция на юридическо лице, въз основа на извършено конкретно престъпление, като размерът ѝ се определя именно от размера на облагата, която е придобита или би била придобита от това престъпление. Целта на налагането на санкцията е по-скоро да наказва и да възпира извършването на престъпления, а не да възстанови причинени от тях вреди, тъй като законът допуска санкцията да се налага дори и когато няма реално получена облага, както и когато облагата няма имуществен характер. Следователно решението, което настоящият съд трябва да постанови в производството по чл.83а и следв. от ЗАНН, се постановява след производство, което се отнася за едно или няколко престъпления, не се концентрира единствено върху придобитото незаконно имущество и има пряка връзка с резултата от

наказателното производство. Това, от своя страна, би следвало да води до извод за приложимост на Рамково решение 2005/212/ПВР.

- 7 Съгласно постоянната съдебна практика на СЕС основните права, гарантирани в правния ред на Съюза, трябва да се прилагат във всички случаи, уредени от правото на Съюза. В член 49 от Хартата е уреден принципът на законност на престъплението и наказанието, който включва в себе си и забрана да се налага наказание преди да има установено извършване на престъпление. За да може да се приеме, че е налице извършено престъпление, за което следва да се наложи съответно наказание, то трябва да бъде установено в съответствие с националното право. Това изисква да се установи, че съответно физическо лице е извършило конкретно действие, характеризиращо се като престъпление съгласно националното законодателство и е признато за виновно за това престъпление от наказателен съд. Съгласно българското национално право и по конкретно чл.31, ал.3 от Конституцията и чл.16 от НПК, това може да са стане само с влязла в сила присъда по реда на НПК. Съгласно чл.1, ал.1 от НПК именно този кодекс определя реда, по който се извършва наказателното производство, за да се осигури разкриване на престъпленията, разобличаване на виновните и правилно прилагане на закона.
- 8 Съгласно разпоредбата на чл.83г, ал.5 ЗАНН в това производство съдът, който разглежда делото, въз основа на събраните доказателства, следва да прецени получило ли е юридическото лице неправомерна облага, има ли връзка между извършителя на престъпното деяние и юридическото лице, има ли връзка между престъпното деяние и облагата за юридическото лице и какъв е видът и размерът ѝ, ако е имуществена. Прави впечатление, че сред въпросите, на които съдът трябва да даде отговор в това производство, отсъства този - дали е извършено самото престъпление, който се явява предхождащ всички гореизброени.
- 9 Настоящото производство по чл.83а и следв. от ЗАНН, което е започнало въз основа на внесен обвинителен акт срещу управителя на дружеството преди да е завършило наказателното производство срещу него, на практика дава възможност за налагането на наказание, основано само на обстоятелствата от повдигнатото обвинение **[ориг. 13]** за определен вид престъпление, чието извършване не е установено с влязъл в сила съдебен акт, поради което настоящият състав изпитва съмнение дали то съответства на принципа на законност на престъплението и наказанието, прогласен в чл.49 от Хартата. Разпоредбата на чл. 49 от Хартата изцяло съответства на чл. 7 от Европейската Конвенция за Права на Човека /ЕКПЧ/. В Решението си по делото *G.I.E.M. s.r.l. and others v. ITALY*, nos. 1828/06, 34163/07 and 19029/11, 28 June 2018, Голямата камера на Европейският съд по права на човека /ЕСПЧ/ приема, че член 7 от ЕКПЧ изключва налагането на наказателна санкция на лице без предварително да бъде установена неговата наказателна отговорност като не е задължително това да бъде направено в наказателно производство *stricto sensu* с присъда, с която официално се

осъжда подсъдимия, но най-малкото в производство отговарящо на изискванията на чл.6 от ЕКПЧ следва да се установи дали са налице всички елементи за ангажиране на отговорността му, които включва и установяване на елементите на престъпното деяние. В противен случай, чл.7 от ЕКПЧ би бил нарушен.

- 10 Ето защо, настоящият състав изпитва съмнения доколко производството по чл. 83а и следв. от ЗАНН, което дава възможност на националния съд да наложи наказание на юридическо лице за конкретно престъпление, чието извършване все още не е установено, защото е предмет на неприключило окончателно паралелно наказателно производство, съответства на Рамково решение 2005/212/ПВР и на чл.49 от Хартата на основните права на Европейския Съюз. Тази възможност поставя под съмнение спазването на основния принцип на правото на Европейския съюз да не се налага наказание преди да има установено престъпление и може да доведе до подкопаване взаимното доверие и признаване, стоящи в основата на съдебното сътрудничество между държавите членки на ЕС.
- 11 Поставеният въпрос е важен в контекста на Рамково решение 2006/783/ПВР за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация. Рамково решение 2005/212/ПВР е акт, който има за цел да задължи държавите членки да въведат общи минимални правила за конфискация на средства и приходи, свързани с престъпления, именно с оглед на улесняване на взаимното признаване на решения за конфискация по наказателни дела. Разпоредбата на чл.83а,ал.2 от ЗАНН дава възможност за налагане на имуществена санкция на юридическо лице, което няма седалище на територията на Република България, което означава, че за да се изпълни това решение на българския съд в друга държава членка, това би следвало да стане въз основа на Рамково решение 2006/783/ПВР. Сътрудничеството между държавите членки, основано на принципа на взаимното признаване и незабавно изпълнение на съдебните решения, предполага увереност, че решенията, които трябва да бъдат признати и изпълнени, ще бъдат вземани винаги в съответствие с принципа на законността, субсидиарността и пропорционалността. Следователно за да признае и изпълни решение за налагане на имуществена санкция на юридическо лице, изпълняващата държава членка следва да е убедена, че това решението е взето от издаващата държава след провеждане на производство в съответствие с тези принципи, в това число в съответствие с чл.49 от Хартата. Възниква въпроса дали това ще бъде така, ако с решението на българския съд по чл.83а от ЗАНН е наложено наказание на юридическо лице за конкретно престъпление, чието извършване все още не е установено, защото е предмет на друго неприключило окончателно паралелно наказателно производство.
- 12 По изложените съображения Бургаският Окръжен съд намира, че правилното решаване на спора [OMISSIS] **[ориг. 14]** [OMISSIS] изисква отговор на въпроса дали цитираният основен принцип на правото на ЕС на законност на престъплението и наказанието би бил спазен, ако в

производство като главното съдът наложи наказание на дружеството преди извършването на престъплението по чл.255 от НК да бъде установено в паралелното наказателно производство, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ ДО СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ на основание чл. 267, ал. 2 ДФЕС със следните въпроси:

1. Чл.4 и чл.5 от Рамково решение 2005/212/ПВР и чл.49 от Хартата на основните права на Европейския Съюз следва ли да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, съгласно която националният съд в производство като главното може да наложи наказание на юридическо лице за конкретно престъпление, чието извършване все още не е установено, защото е предмет на неприключило окончателно паралелно наказателно производство?
2. Чл.4 и чл.5 от Рамково решение 2005/212/ПВР и чл.49 от Хартата на основните права на Европейския Съюз следва ли да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, съгласно която националният съд в производството като главното може да наложи наказание на юридическо лице, като определи размера на това наказание в размер на облага, която би се получила от конкретно престъпление, чието извършване все още не е установено, защото е предмет на неприключило окончателно паралелно наказателно производство?

[OMISSIS]